

1. ΑΝΤΙΔΡΑΣΕΙΣ ΓΙΑ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ

Μέσο: ΕΘΝΟΣ

Ημ. Έκδοσης: . . . 15/02/2013 Ημ. Αποδελτίωσης: . . . 15/02/2013

Σελίδα: 6

ΟΛΜΕ

Αντιδράσεις για αξιολόγηση εκπαιδευτικών

ΤΗΝ ΑΝΤΙΘΕΣΗ της σε τρία βασικά σημεία του σχεδίου του Προεδρικού Διατάγματος για την αξιολόγηση των εκπαιδευτικών εξέφρασε χθες αντιπροσωπεία της ομοσπονδίας καθηγητών, κατά τη διάρκεια συνάντησης με τον υπουργό Παιδείας Κωνσταντίνο Αρβανιτόπουλο. Όπως ανέφερε ο πρόεδρος της **ΟΛΜΕ** Νίκος Παπαχρήστος, οι καθηγητές ζήτησαν να υπάρξει αποσύνδεση της αξιολόγησης με τη μισθολογική εξέλιξη, ενώ εμφανίστηκαν αντίθετοι με την πολιτική των ποσοτώσεων στις προαγωγές και την παραμονή για δύο χρόνια στον ίδιο βαθμό όσων εκπαιδευτικών κρίνονται αρνητικά.

Ο κ. Αρβανιτόπουλος ανέφερε ότι θα γίνουν ορισμένες αλλαγές σε σχέση με το αρχικό σχέδιο και πρόσθεσε ότι θα δοθεί στους εκπαιδευτικούς η τελική μορφή του ΠΔ μέχρι το τέλος της επόμενης εβδομάδας.

2. ΜΕ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ ΣΤΑ ΠΕΙΡΑΜΑΤΙΚΑ

Μέσο: ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Ημ. Έκδοσης: . . . 15/02/2013 Ημ. Αποδελτίωσης: . . . 15/02/2013

Σελίδα: 5

Με εξετάσεις στα Πειραματικά

Με εξετάσεις θα εισαχθούν το 2013 - 14 στην Α΄ τάξη των Πρότυπων Πειραματικών Γυμνασίων και Λυκείων οι μαθητές που το επιθυμούν. Αυτό τόνισαν, μιλώντας χθες στην «Κ», υψηλόβαθμα στελέχη του υπουργείου Παιδείας κάνοντας λόγο για πλήρη εφαρμογή του νόμου 3966 του 2011. Πάντως, σύμφωνα με πληροφορίες της «Κ», υπήρξε προβληματισμός εάν τελικά θα γίνουν εξετάσεις για τα Π.Π. Λύκεια, καθώς γονείς ζητούν να μην εφαρμοστεί από φέτος ο νόμος, παρότι έχει περάσει διετία από την ψήφισή του. Είναι ενδεικτικό ότι χθες υψηλόβαθμα στελέχη του υπ. Παιδείας ενημέρωσαν για το θέμα στελέχη της ΔΗΜΑΡ, τονίζοντας ότι «τις τελευταίες ημέρες υπήρξε έντονο παρασκήνιο για το αν θα γίνουν τελικά οι εξετάσεις για εισαγωγή στα Π.Π. Λύκεια».

Από την άλλη, βέβαια, η σχετική χθεσινή ενημέρωση προς τη ΔΗΜΑΡ έκανε λόγο για απόφαση της ηγεσίας του υπουργείου «να πραγματοποιηθούν κανονικά οι εξετάσεις από το γυμνάσιο στο λύκειο». Το επιχείρημα των γονιών είναι ότι οι μαθητές δεν έχουν χρόνο να προετοιμαστούν για τις εξετάσεις. Το αντεπιχείρημα είναι ότι τα παιδιά θα κριθούν με βάση την ύλη του σχολείου (η «Κ» είχε παρουσιάσει το νέο σύστημα στο φύλλο του Σαββάτου 9/2), καθώς επίσης ότι πλέον τα σχολεία αυτά δεν μπορούν να λειτουργούν όπως τα υπόλοιπα, δηλαδή φιλοξενώντας μαθητές από τη γύρω περιοχή, αλλά ως σχολεία αριστείας.

Επίσης, σύμφωνα με την ενημέρωση προς τη ΔΗΜΑΡ, «έκλεισε το θέμα της πρόσθετης ενισχυτικής διδασκαλίας στα γυμνάσια, η οποία θα αρχίσει άμεσα με καθηγητές, οι οποίοι θα προσληφθούν από τον πίνακα των αναπληρωτών». Τέλος, χθες μέλη του Δ.Σ. της **ΟΛΜΕ** συναντήθηκαν με τον υπουργό για το θέμα της αξιολόγησης των εκπαιδευτικών. Η **ΟΛΜΕ** ζητεί την αποσύνδεση της αξιολόγησης από τη μισθολογική εξέλιξη των εκπαιδευτικών.

ΑΠ. Α.

3. ΟΛΜΕ ΑΠΟΣΥΝΔΕΣΗ ΤΟΥ ΜΙΣΘΟΥ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ

Μέσο: Η ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ

Ημ. Έκδοσης: . . . 15/02/2013 Ημ. Αποδελτίωσης: . . . 15/02/2013

Σελίδα: 44

ΟΛΜΕ: Αποσύνδεση του μισθού από την αξιολόγηση

Την αποσύνδεση της αξιολόγησης με τη μισθολογική εξέλιξη ζήτησαν ακόμη μια φορά οι εκπρόσωποι της Ομοσπονδίας Καθηγητών Μέσης Εκπαίδευσης (**ΟΛΜΕ**) σε συνάντηση που είχαν χθες με τον υπουργό Παιδείας.

Εν όψει της ολοκλήρωσης, τις προεχείς ημέρες, του σχεδίου Π.Δ. για την αξιολόγηση, οι εκπαιδευτικοί επανέλαβαν τις ενστάσεις τους, συμπεριλαμβάνοντας το ζήτημα των ποσοτώσεων στις προαγωγές και της παραμονής για δύο χρόνια στον ίδιο βαθμό όσων εκπαιδευτικών κρίνονται αρνητικά.

Ο κ. Αρβανιτόπουλος επισήμανε ότι θα γίνουν κάποιες διορθώσεις στο αρχικό σχέδιο και μέχρι το τέλος της εβδομάδας θα δοθεί στους εκπαιδευτικούς.

Σημειώνεται ότι στη συνάντηση ήταν παρόντα μέλη των παρατάξεων προσκείμενα σε Ν.Δ. και ΠΑΣΟΚ, ενώ απείχαν εκπρόσωποι αριστερών δυνάμεων (Συνεργαζόμενες Εκπαιδευτικές Κινήσεις Δ.Ε. και Εκπαιδευτική Ριζοσπαστική Συνεργασία Π.Ε.) καθώς, όπως έχουν υποστηρίξει, η σύνδεση του μισθού με τον βαθμό –την απόσυρση της οποίας ζητούν– δεν συνιστά βάση διαλόγου.

Α.ΑΝΔΡ.

ΕΝΤΟΣ ΦΥΛΟΥ

ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΚΑΙ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ

«Μακρόχρονη υπόθεση στον αγώνα για την ισότητα»

Η ιστορία της πρόσβασης των γυναικών στην εκπαίδευση είναι μακρόχρονη και ξεκινάει το 1834, όταν για πρώτη φορά δίνεται η δυνατότητα εγγραφής τους στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση.

Το 1901 εγγράφεται στο Πανεπιστήμιο Αθηνών η πρώτη φοιτήτρια, υπό τους κλεψασμούς των αρρένων συμφοιτητών της, ενώ το 1914 επιτρέπεται ο διορισμός των πρώτων καθηγητριών σε σχολεία της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης. Αργότερα, με το Σύνταγμα του 1975, κατοχυρώθηκαν η ισότητα ανδρών και γυναικών και το δικαίωμα στη δωρεάν παιδεία και το 1979 καθιερώνεται η μεικτή εκπαίδευση. Σταδιακά πραγματώνεται η ισοκατανομή μαθητών-μαθητριών σε όλες τις βαθμίδες της εκπαίδευσης, αλλά ταυτόχρονα διαπιστώνονται διαφορές ως προς τις επιλογές σπουδών και επαγγελματίων που είναι συνδεδεμένα με τη μεταδευτεροβάθμια εκπαίδευση και κατά προέκταση με την αντίστοιχη αγορά εργασίας. Οι σχετικές διακρίσεις και ανισότητες οφείλονται σε μεγάλο βαθμό στις παραδοσιακές στερεότυπες αντιλήψεις που οι γυναίκες, οι εκπαιδευτικοί και οι υπεύθυνοι της εκπαίδευσης έχουν για τα φύλα. Επίσης, έχει διαπιστωθεί ότι οι εκπαιδευτικές πρακτικές, τα σχολικά βιβλία και η εκπαιδευτική διαδικασία ενισχύουν και αναπαράγουν τα κοινωνικά στερεότυπα για το φύλο και έμμεσα οδηγούν τα κορίτσια σε άνισες ευκαιρίες.

Ριζοσπαστικές τάσεις και αγώνες σ' ένα δομικά συντηρητικό πλαίσιο

ΓΡΑΦΕΙ Η ΕΛΕΝΗ ΖΩΓΡΑΦΑΚΗ, μέλος του Δ.Σ. της ΟΔΑΜΕ

» Οι γυναίκες ως διδακτικό προσωπικό αποτελούν πλειοψηφία, αλλά ως στελέχη διοίκησης μικρή μειοψηφία. Όπως εύστοχα έχει λεχθεί, οι γυναίκες διδάσκουν και οι άνδρες διοικούν, αν και τις περισσότερες φορές έχουν το ίδιο επίπεδο σπουδών και προσόντων. Οι ποσοτικοί δείκτες δείχνουν ότι στο εσωτερικό του εκπαιδευτικού συστήματος διαμορ-

φύλο τους. Και στην περίπτωση αυτή, όμως, λειτουργούν έμμεσες διακρίσεις, που έχουν να κάνουν κυρίως με την αδυναμία της γυναίκας εκπαιδευτικού να αφοσιωθεί στην εργασία και στην επαγγελματική της ανάπτυξη, διεκδικώντας την άνοδο της στην ιεραρχία και, μέσω αυτής της ανόδου, τη μισθολογική της ανέλιξη. Για τον λόγο αυτόν έχει τονιστεί ότι ο συνδυασμός καριέρας και οικογενειακών υποχρεώσεων είναι πολύ δύσκολο έργο. Ο συνδικαλισμός αποτελεί ακόμη ένα επιμέρους πεδίο κύρους και εξουσίας του δημόσιου χώρου, οι σχέσεις ιεραρχίας του οποίου δομούνται στη βάση διακρίσεων κατά

συνδικαλιστικό όργανο και τα χαρακτηριστικά της δικής της φυσιολογίας ή να διεκδικήσει όρους ισοτιμίας σε ποικίλους τομείς της επαγγελματικής δραστηριότητάς της. Προσπάθειες για να αλλάξει η κατάσταση έχουν γίνει πολλές, εκείνο όμως που φαίνεται ότι επικρατεί είναι οι ισχυρές τάσεις διατήρησης και επιβίωσης των ανισοτήτων, επειδή η αλλαγή των στερεότυπων είναι μια εξαιρετικά αργή και αμφίβολη αποτελεσματικότητα διαδικασία. Τα τελευταία χρόνια, μετά τα τρία Μνημόνια, το σύνολο των εργαζομένων έχει έρθει αντιμέτωπο με τη σκληρότερη επίθεση, αφού οι κυ-

ποδοκών της, πολύ περισσότερο δε στις περιπτώσεις που ένας από τους δυο γονείς αναγκάζεται να ζει σε άλλο μέρος (φαινόμενο ιδιαίτερα συννηθισμένο για οικογένειες εκπαιδευτικών) ή στις περιπτώσεις μονογονεϊκών οικογενειών. Η δραματική αύξηση της ανεργίας, με τις γυναίκες να φτάνουν στο 57% των ανέργων, προειδοίζει για το μέλλον που ετοιμάζουν στη νέα γυναίκα και την κοινωνική της χειραφέτηση. Στον χώρο της εκπαίδευσης ο μηδενισμός των διορισμών, αλλά και η επιβολή της αξιολόγησης σε συνδυασμό με τις απολύσεις στο Δημόσιο που απαιτεί η τρέχουσα το επόμενο διάστημα, εν όψει της καταβολής της δόσης του Μαρτίου, θα εκτινάξουν αυτά τα ποσοστά.

Είναι γνωστό άλλωστε ότι για τους εργοδότες στον ιδιωτικό τομέα, ιδιαίτερα οι έγγαμοι και οι μητέρες δεν θεωρούνταν και το πιο παραγωγικό κομμάτι, που θα είναι διατεθειμένες να υποκύψουν σε εργασιακές σχέσεις- λάστιχο, αφού έχουν και «άλλες υποχρεώσεις». Η εγκυμοσύνη και η μητρότητα είναι αιτία μη πρόσληψης γυναικών, απόλυσης, αλλά και αναγκαστικής αποδοχής εργασίας με ελαστικές σχέσεις, χωρίς συμβάσεις και με μικρότερα μεροκάματα. Αντίστοιχες εικόνες θα δούμε και στο Δημόσιο, με τις γυναίκες να είναι ένα από τα κομμάτια που θα χτυπηθεί ιδιαίτερα, αρχής γενομένης από την εγκύκλιο για τους αναπληρωτές, όπου η αναρρωτική άδεια, όπως της επαπειλούμενης κύησης άνω των 15 ημερών, δεν αναγνωρίζεται ως πρέμνηρησία. Τέλος, με την αύξηση από 5 έως 15 χρόνια του ορίου για τη συνταξιοδότηση των γυναικών, ακόμα και των μητέρων ανήλικων παιδιών, στο όνομα μιας άθθεν ισότητας, η οποία θα έρθει μέσω της εξίσωσης των ορίων ηλικίας ανδρών και γυναικών, εξαλείφονται ιστορικές κατακτήσεις του γυναικείου κινήματος της δεκαετίας του '70 και του '80.

Από τα βασικότερα προβλήματα που έχουν να αντιμετωπίσουν οι γυναίκες, με δεδομένη την κυριαρχία των παραδοσιακών στερεότυπων του φύλου, είναι η διάλυση της υγειονομικής περιβάλλουσας -στις περισσότερες περιπτώσεις της Ελλάδας δεν υπάρχουν συμβεβλημένοι γιατροί ειδικοτήτων με τον ΕΟΠΥΥ- της δωρεάν ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης - λίτες φαρμάκων και περιορισμός των εξετάσεων, με ό,τι αυτό σημαίνει τόσο για τις ίδιες όσο και για τα παιδιά τους. Το κλείσιμο μιας σειράς κοινωνικών υπηρεσιών, όπως βρεφικοί, παιδικό σταθμό, το πρόγραμμα «Βοήθεια στο σπίτι», θα

φώνεται μια ανισότιμη επαγγελματική δομή σε βάρος των γυναικών εκπαιδευτικών, δεδομένου ότι τελούν να συσσωρεύονται στις χαμηλότερες βαθμίδες της εκπαίδευσης. Η ίδια τάση παρατηρείται και σε άλλες χώρες της Ευρώπης, στον ένα ή τον άλλο βαθμό. Στην περίπτωση, μάλιστα, που η παντρεμένη γυναίκα εκπαιδευτικός ανήκει σε οικογένεια «διπλής σταδιοδρομίας», που έχει και παιδιά, ζει σε ένα διαρκές άγχος, καθώς προσπαθεί να συμβιβάσει τις επαγγελματικές υποχρεώσεις με τις παραδοσιακές ευθύνες της ως μητέρας και νοικοκυράς. Η θεσμική ομοιομορφία που κυριαρχεί στην ελληνική δημόσια εκπαίδευση έχει δημιουργήσει τις προϋποθέσεις για ισότιμη μισθολογική αντιμετώπιση των εκπαιδευτικών ανεξάρτητα από το

των γυναικών εκπαιδευτικών. Όπως έχουν δείξει επανειλημμένα σχετικές έρευνες, οι γυναίκες εκπαιδευτικοί δεν συμμετέχουν στις συνδικαλιστικές διαδικασίες στον ίδιο βαθμό με τους άνδρες συναδέλφους τους. Και εδώ ο βασικός λόγος έχει σχέση με τα παραδοσιακά στερεότυπα του φύλου και τη συνεπαγόμενη έλλειψη επαρκούς διαθέσιμου χρόνου, αλλά και με την έλλειψη προσωπικών εμπειριών σχετικών με τη συνδικαλιστική δραστηριότητα και την οργάνωση διεκδικητικών αγώνων. Το ζήτημα είναι αρκετά σοβαρό. Σχετίζεται με τη φύση του συνδικαλισμού, που είναι μαχητικός και «επιθετικός». Η απουσία της γυναικας από αυτές τις διαδικασίες της αποστερεί τη δυνατότητα να ασκηθεί σε αυτούς τους τομείς, ενώ παράλληλα δεν της επιτρέπει να δώσει στο

βερνήσεις -είτε μονοκομματικές, είτε τρικομματικές- και η άρχουσα τάξη έχουν βάλει στο στόχαστρο μια σειρά εργατικές κατακτήσεις και δικαιώματα του προηγούμενου διαστήματος. Ειδικά οι γυναίκες εργαζόμενες έχουν να αντιμετωπίσουν ακόμα δυσκολότερες συνθήκες, εφόσον καλούνται, παράλληλα με την εργασία, να καλύψουν τους παραδοσιακούς ρόλους μέσα στο σπίτι και την ανατροφή των παιδιών με όλο και λιγότερη στήριξη από το κράτος. Το ενιαίο μισθολόγιο, με τις περιοχές των μισθών και την κατάργηση μιας σειράς επιδομάτων, μεταξύ των οποίων και του γάμου, έχει φτάσει τη διαβίωση σε πολύ χαμηλά επίπεδα. Μπορούμε να φανταστούμε τι σημαίνει για μια οικογένεια να χάνει έως και το 40% των ετήσιων α-